

CHYLIĆ (7) *vb impf*

inf chylić (2). ◇ *praes* 2 sg chylish (2). ◇ 3 sg chyli (2). ◇ *con* 3 sg *m* by chylił (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

1. Zniżyć, opuszczać [co] (1) : główkę nińko chyli. *RejWiz* 72v.

2. Kierować, sposobić, skłaniać [co] (6) :

chylić k(u) czemu (5): Niewim kczemu fwą rzecz chylys *RejKup* Iv; Paweł pithá Kupcza kczemu fwą Nadzieje chýlij. *RejKup* r5, n2v, r5; iże cnoty záśiádły w chęci do obyczáiw fłónney/ gdy ią ku dobremu chylić máią [*quem formare debeant*] *ModrzBaz* 6v.

Zwrot: »myśl chylić« (2): Ktoby myłl gdzie jndzie chylił *RejKup* f3v, n2v.

Synonim: 1. *spuszcząć*.

Formacje pochodne: *nachylić, odchylić, pochylić, przychylić, przychylić się, schylić, uchylić, wychylić; nachylać, ochylać, odchylać, pochylać, przychylać, przychylać się, schylać, uchylać.*

KW